

saan, ainakin niin kauan kuin tämä asia on oikealla tavalla korjattu.

Muori.

CONNEAUT, OHIO.

Nyt ne on olleet ja menneet ne paljon puhutut myyjäiset. Yleisökin oli tähän tilaisuuteen tullut tavallisesti. Ensiksi seurasi tervehdyssanat Tyyne Laaksolta, jossa hän muutamalla sanalla mainitsi, että ompeluseuramme naiset eivät ole säästäneet vaivojaan eikä uhrauksiaan, että myyjäisethän tulisivat sen mukaisiksi. Sitten seurasi runo E. Rautio, kertomus Fiina Nisi, laulua S. Kauppinen ja A. Airo, runo H. Krans ja kupletti Fiina Kautto. Sitten alkoi käsitöiden myynti, joita olikin varattu sievoinen summa. Tuloja näistä oli huonosta ajasta huolimatta yli kuusikymmentä dollaria, joista kiitos kaikille, jotka uhrautuivat näitten onnistumiseksi.

Kuolon kylmä käsi katkaisi elämän langan Matti Rantamäen nuorimmalta pojalta syyskuun 10 p:nä. Keveät mullat haudallesi.

Senia.

SEATTLE, WASH.

Nyt ne ovat saapuneet Alaskan kalastajain suuren rahakukkaron kanssa maihin. Nyt on se taas muunsaaihin kauppiaillekin se kauan odotettu hetki saapunut. Kai ne ovat eniten saaneet kauppa, kenellä on olleet parhaat puhelahjat.

Paljon oli kalastajia keskiviikko-iltana tanssissa hyvin "iloisella" tuulella. Täytyy oikein surkutella niitä ihmisiä, jotka eivät tällä vuosikymmenellä sen paremmin seuraa aikaansa, vaan tehtyään koko k-ään raskasta työtä, heti kalastusreissulta tultuaan kiiruhtavat koiratorppiin ja juovat kaiken, mitä kesänajalla ovat vaivalla ansainneet. Sitten kun ovat päänsä saaneet täyteen tuota myrkyä, tulevat he yleisiin paikkoihin näyttämään urhoollisuuttaan. Se on kokolailla ajattelematonta hommaa. Luulen, että moni Alaskan poika on jo rahattomana ja työ taas kelpaisi jos sitä olisi vain saatavana. Varmaan tulevat pojat hauskat hetkenä katumaan, ennenkuin on toinen kalastuskausi tullut. Työtä ei täällä nykyään saa mistään, miehiä kävelee suurissa laumoissa työnetsinnässä. Työnantajat päästävät hoo-silla vettä työnetsijäin joukkoon, kun heitä kerääntyä sahayllyjen edustoil-le suurissa laumoissa työtä kysymään ja herrat eivät muuten pääse heissä eroon. Näkevät parhaaksi joukon vedellä hajoittaa. Niin oli käynyt eräällä myllyllä. Tuolla samalla myllyllä maksetaan miehille \$2.25 päivältä. Eikö se olekin palkka? Silti ihmisparat koettavat siltäkin tehdä työtä ja tulla toimeen. — Ottakaapa tämäkin seikka huomioon jokainen, ken kuuluu työväenluokkaan ja ruvetkaa ajattelemaan millä tavalla kurjuus saadaan poistettua. Älkää enää yhtään aikaa turhaan kuluttako.

Älkääpä unhoittako katsoa Toverin ilmoitusosastoon Seattlen toverit ja ympäristöläiset. Sieltä näette varmaan jotakin uutta, nimittäin mitä meidän näytteluseuramme on valmistanut. Se tarjoaa meille mitä hauskimman tilaisuuden tämän kuun 25 p:nä iltana. Silloin näytellään kappale: "Pukkiäsen pidot". Kappale alkaa klo 8.15 ja sisäänpääsymaksu on ainoastaan 35 senttiä. Senjälkeen yleisiä ohjelmia hyvällä soitolla. Seuraava kappale on "Lemmen nosto", jossa on paljon kauniita lauluja. Aikaa, koska se näytellään, en voi vielä sanoa, mutta kehoitan seuraamaan ilmoituksia.

Muistakaa, että sitten saavutte haalille 25 p:nä iltana. Haali on 9th and Yesterway.

Joka keskiviikko iltana on tutut vanhanmaan tanssit edelläsänotussa paikassa.

Toivon hauskaa syksyä ja tarmoa luokkataistelussa kaikille Toverittaren lukijoille. Toveruudella:

Tillie Anderson.

QUINCY, MASS.

Viime osaston kokouksessa pantiin alulle homma, johon kenenkään ei pitäisi suhtautua välinpitämättömästi, nimittäin Venäjän nälänhätäisten avustus. Jokainen on lukenut lehdistä kadon kohdanneen Venäjän sisäosien scutuja, saattaen nälkää ja kurjuutta miljoonille ihmisille. Ja Venäjän työvänehallitus on ennen kaikkea kääntynyt maailman järjestyneen työväen puoleen avunpyynnöllään. Senpätähden kenenkään ei pitäisi sivuuttaa tätä riin listojen kuin iltamien muodossa toimeenpantavaa avunkeräystä.

Samoin viime kokouksessa otettiin esille kysymys "S. S. Järjestön liittymisestä vasta perustettuun American Labor Allianceen. Oltiin aivan yksimielisiä siihen liittymisestä, syystä, että siten voimme suurempana joukkona toimia vallankumouksellisen työn edistämiseksi.

Neljännän päivän kokouksessa valittiin neljä henkeä lisää kirjallisuuskomiteaan Massan aluekomitean toimeenpanemaa "Eteenpäin" lehdin levityskilpailua varten. Ag-komitea oli suunnitellut kolme pientä palkintoa osaston puolesta sukkelimille asiamiehille, joka kuitenkin äänen enemmistöllä hylättiin, ja oltiin niin asiantunneita, että katsottiin ilman palkintojakin saatavan tyydyttävää tuloksa.

Työttömyys yhä vaan kiristyy paikkakunnallamme. Four Riverin laivatelakalla, jossa sodan aikana teki työtä noin 20,000 miestä, on enään työssä joku tuhannen, tehden viisi tuntia viitenä päivänä viikossa. Nämäkin monet tuhannet työläiset ovat joutuneet jatkamaan nykyistä suunnatonta työttömyä armeijaa.—S. L.

SOUTH PORCUPINE, ONT., CAN.

Koska tulin viralliseksi, niin koetan taas täyttää velvollisuuttani ja antaa tietoja muualle maailmaan tältä perukalta.

Tämä on vain sellainen pieni mainipalkka. Ainoa mainiperukka, jossa tällä kertaa ovat työt käynnissä. Työvoiman tarjontaa täälläkin on enemmän kuin työvoiman kysyntää. Tänne kun tulee miehiä joka puolelta, kun Keski-Ontarion mainit ovat miltei "topissa". Metsätöitä pitäisi kuulema tuleman hyvin vähän ensi talvena. Sekin merkitsee joillekin tuhansille työttömyyttä. On ollut huhuja, että palkkoja lasketaan täällä Dome Mainilla ja mahdollisesti se tullaan tekemäänkin. Onhan nyt kapitalisteilla edullinen aika laskea palkat alas, kun miehiä on runsaasti tarjolla. Tämän kaupungin porvarilehdistössä oli joku aika sitten kirjoitus, että palkkoja ei lasketa niin kauan, kun työläiset puskevat niin paljon, että liikkeet kannattaa. Nyt kai sitten on lakannut "kannattamasta", kun kerran palkkoja halutaan laskea.

Elintarpeet täällä ovat kalliita.

Ompeluseuran iltamat olivat 27 p:nä elokuuta ja rahallinen tulos niistä oli tavallinen näihin oloihin katsottuna tällä kertaa. Viime kokouksessa päätettiin ostaa uusia aineita ja ruveta valmistamaan toisia markkinoita varten töitä. Päätettiin, että laitetaan kokouksiltoina kahvia. Naiset, jotka töitä te-

kevät, saavat kahvit vapaasti. Miehet saavat kahvinsa ostaa, jos haalilla silloin ovat.

Kuulemani mukaan näytellään naisten hommasta kappale: "Kun piiat ovat lakossa". Jokainen ympäristöläinen silloin haalille.

Täällä on kerätty apua Venäjän nälänhätäisille. Sattu, niin saamme kokolailla hyvät tulot Venäjän tovereiden hädän lieventämiseksi.

Meitä on vain kymmenkunta naista, jotka käyvät kokouksissa. Paljon olisi vielä varaa lisätä joukkoa. Tulkaapa mukaan! Aika vaatii meitä joukkoina taistelemaan oikeuksiemme puolesta, eikä vain elää yksilöinä, parannusta oloihin toivoen.—A. Erickson.

CUMBERLAND, WASH.

Ei vuosin ole ollut mitään kirjoitusta Toverittaren palstoilla täältä meidän pieneistä kyläistämme, niin tuskin Toverittaren lukijat tietävät, missä tämä paikka onkaan.

Tämä on pieni hiilikaivoskylä, jossa on työlakko. Se alkoi jo maaliskuun 15 päivää, eikä ole vielä tietoa, milloin ja miten se loppuu.

Jotakin lakkorikkureita on tuotu naapurikylään, Frankliiniin ja pyssyhurtia niitä vahtimaan, ja onpa jo pantu aitakin, että lakkovahdit eivät pääse liian likelle rikkureita.

Lakkolaiset täältä käyvät lakkovahdissa, miehet, naiset ja lapset, kaikki niin paljon kuin vaan pääsevät ja saavat kyytiä, että voivat mennä, niin että on parhaina päivinä lakkovahdeja yli tuhannen henkeä. Yhtenä sunnuntaina oli kolme tuhatta, niin että hurtatkin jo sanoivat, että onpa komea "ponssi" ihmisiä, mutta siitä huolimatta rikkurit tekevät työtä. Niin mitäpä ne perustavat, jotka sen ovat ottaneet elinkeinokseen, että viedä leipä toveriensa suusta. Ei mitään rettelöitä ole vielä tapahtunut lakkolaisten ja rikkurien välillä.

Minua ihmetyttää, että vielä on niin tiedottomia ihmisiä, että eivät sano tietäneensä, kun tulivat työhön, että täällä on lakko. Mutta vaikka he olisivat kuinka aikaansa seuraamattomia, niin vaistonkin avulla ihminen luulisi ymmärtävän sen, että tammöisenä työttömänä aikana ei haeta työläisiä Wyomingista eikä Utahista oikealle työpäikälle, mutta kaikei tulivat toivossa päästä miljoonaomistajiksi toisten nähdessä nälkää. Ei luulisi kehtaavan sanoa niin tyhmää anteeksi pyyntöä että en tietänyt. Hävetköön sellaiset, jos sen ymmärtävät tehdä.

Kaikenlaiset kamasaksat ovat olleet kumarrusmatkalla lakkolaisten kokouksissa, syystä kun lakkolaiset panivat boikottilistalle kaikki liikkeet, jotka jatkavat työtä rikkureille. Herrat yllyttävät lakata tekemästä kauppa rikkurien ostoksista, jos he kadottavat vakituiset ostajansa, jonka tähden on ollut pakko laata tekemästä kauppa rikkurien kanssa ja pitää kiinni vakituista työläisistä, jos liikemiehet elää tahtovat.

Lakkorintama on ehyt ja murtumaton ja ainakin Cumberlandin mainarit ovat sadan prosentin union miehiä, he taistelevat todellisella innolla etujensa puolesta, mutta näyttää siltä, että toisten paikkojen työläiset eivät välitä, vaikka palkat laskettaisiin kuinka alas, kunhan vaan saavat tehdä työtä. Ettekö te tiedä, että jos me häviämme, niin teidän palkanne laskevat myöskin, koska ette pane rikkaita ristiin lakon viittoon viemisessä.

Puhujia, niitä on kuin sienä sateen jälkeen, milloin yksi, milloin toinen ryhmä lähettää puhujia, tietenkin ka- laastaen työläisten suosiota tulevien päi-

vien varalta, vaikka ovatkin nyt lakkolaisten parasta katsovinaan. Mutta hyvä niinkin, sillä saahan siitä raatajat varmuutta asiansa oikeudesta, ja lisää innostusta. Niinpä tänäänkin oli kaksi puhujaa Labor Partyn puolesta. Kylämme kaikki väki oli niitä kuulemassa ja kaikki olivat tyytyväisiä heihin. Enempi vaan sellasia.

Mitään yhteispyrinnöitä ei ole suomalaisilla eikä muunkielisillä. Suomalaisia ei ole kuin 17 perhettä ja joitakin yksinäisiä miehiä, mutta niinkuin tavallisesti, eivät ne ajattele yhdellä tavalla mistään, enempi yleisistä kuin yksityistenkään asioista, joten jokainen elää itselleen.—Minnie E.

NEW CASTLE, PA.

Koska olen valittu Toverittaren kirjenvaihtajaksi, niin ensikertalaisena koetan täyttää velvollisuuteni.

Toivorikkaalle näyttää yhteispyrinnöt täällä. Osanotto on vilkasta ja toveruushenki kasvaa päivä päivältä. Naisten kesken pidämme usein keskusteluja, joista huomaa, että on halu meilläkin nousta miesten rinnalle tietoisuudessa.

Viime kuun 20 päivänä meillä oli nautintorikas iltana. Toveri Vuorela Clevelandista oli puhumassa. Selvätaajuudessa puheessaan hän terotti mielin yhteistoiminnan tärkeyttä juuri nyky-päivinä, sekä todellista tarvetta toimia yhteisvoimin tämän nurjan yhteiskunnan parantamiseksi, sillä olemme heikkoja pienin joukoin, vaan voittamattomat yhteisin voimin. Paljon oli oppimista toverimme kauniista puheesta. Tyytyväisenä kuunteli yleisö, seuraten tarkasti puhetta. Muutakin ohjelmaa oli kerätty runsaasti.

Aika kului nopeasti aivan pikkutunneille asti.

Syksyn terveiset kaikille Toverittaren lukijoille.—M.

SAXON, WIS.

Tässä Toveritarta lukieksani pälkähti päähäni, että pitääpä minunkin kirjoittaa tähän lehteen pienen uutisen pätkän, kun en milloinkaan ole täällä sattunut näkemään kirjoituksia enempi Toveritaressa kuin Työmiehessäkään.

Suomalaisia tällä paikkakunnalla on kokolailla paljon, mutta siitä huolimatta en ole kuullut koskaan puhuttavan, että meidän olisi jotain yhdessä toimittava, vaikka kaikki täällä liikkeelle. Sen sijaan on tavallista, että kaikellaiset juurukoplat ovat käynnissä, kun naapureihin mennään. Sellainen on halpaa yhteispyrinnöä, niin miehiltä kuin naisiltakin. Täällä kylläkin ovat suosiollisia sosialistiselle kyläsamme kyllä olisi kynään pystyviä henkilöitä, jotka voisivat silloin tällöin pistää kirjoituksen lehteen, kun vain olisi halua sellaiseen kehittelemään toimintaan. Eikä siitä olisi enempiä vaivaa kuin on monesta turhanaikaisesta ajanvietosta ja joutavasta löpöttelystä.

Nyt on sellainen aikakausi, että kaikkialla on taloudellinen tilanne huono, joten jokaisen työtätekevän ihmisen pitäisi ruveta ajattelemaan millä tavalla oloja olisi korjattava. Pikku farmareihin ottaa huono aika yhtä kiipeästi kuin kaikkiin muihinkin työläisiin ja ristonalasiin yhteiskunnan jäseniin. Pikku farmareita verotetaan tavattoman raskaasti. Jos meillä on jotakin myytävää, niin mitäpä niistä juuri saa. Meidän pitäisi alkaa toimimaan siihen suuntaan, että työme tuloksista voisimme nauttia, etteivät ne menisi riittäjäloukan hyvinvoinnin turvaamiseksi ja ahneiden kamasaksain hyödyksi.